

آنتونیا یونگ

۴۰

- زنانی که مرد می‌شوند -

باکره‌های قسم خورده آلبانیایی

ترجمه منیژه مقصودی

(دانشیار دانشگاه تهران)

محمد مهدی فتووه‌چی

(استادیار موسسه مطالعات)

و تحقیقات اجتماعی دانشگاه تهران)

فهرست

مقدمه‌ای درباره نسخه فارسی کتاب زنانی که مرد می‌شوند (باکره‌های قسم خورده آلبانیایی) ۱۵
مقدمه چاپ دوم: آنتونیا یونگ ۲۱
چهره در حال تغییر تیرانا ۲۱
مقدمه چاپ دوم: منیژه مقصودی ۲۷
مقدمه مترجمان ۲۹
موقعیت جغرافیایی و تاریخی کشور آلبانی ۳۰
تاریخ معاصر ۳۱
شرح و تفصیل کتاب ۳۳
نقد و تحلیل ۴۳
«کنون» ۵۰
کنون ۶۱
کوزوو: تاریخچه مختصر ۶۲
مهاجرت‌های آلبانیایی‌های کوزوو ۶۳

۷۵	قوانین عرفی: گنون لکه دوکاگجینی
۷۹	خانواده
۷۰	ازدواج
۷۵	پیشگفتار
۹۱	فصل اول - مقدمه
۹۱	مردم آلبانی
۹۲	خلاصه‌ای از پیشینه تاریخی
۹۴	دوران جنگ و بعد از آن
۹۵	زندگی پس از دوران کمونیستی
۹۷	محورهای این مطالعه
۱۰۱	برداشت‌های نادرست فرهنگی
۱۰۵	یافتن «باکره‌های قسم خورده»
۱۱۱	فصل دوم - شجره خونی، شجره شیری (۱)
۱۱۱	پدرسالاری و مردم‌حوری در مناطق روستایی آلبانی
۱۱۲	طایفه، خاندان و خویشاوندی
۱۱۳	سلسله‌مراتب
۱۱۷	سرپرست خانوار
۱۲۱	مالکیت و وراثت
۱۲۴	شیربها: موقعیت زن
۱۲۷	نامزدی: ازدواج از پیش مقرر شده
۱۳۵	پس از روز عروسی
۱۴۲	فوت شوهر
۱۴۳	تقسیم کار
۱۵۳	فصل سوم - «گنون» قوانین آبروداری و مهمان‌نوازی
۱۵۳	«گنون» قوانین آبروداری و مهمان‌نوازی
۱۵۳	«گنون»
۱۰۰	قدرت پسا

۳۰۳.....	ضمائمه ۱
۳۰۳.....	ضمائمه ۲
۳۰۳.....	«کُنون»
۳۱۱.....	ضمائمه ۳
۳۱۱.....	انتقام‌جویی و خون‌ریزی
۳۲۲.....	انتقام‌جویی در ادبیات و فیلم
۳۲۶.....	تاریخچه کوتاهی از جنبش زنان در آلبانی
۳۴۹.....	نهايه
۳۵۷.....	منابعی در همین ارتباط

گنون^۱

«امروز هم درک شخصیت، ذهنیت و الگوی رفتاری مردم آلبانی بدون درنظر گرفتن گنون [...] مشکل است، هنوز اصول این قوانین عرفی، مسائل زندگی روزمره بسیاری از مردم آلبانی را پاسخ می‌دهد.»
({مانگالاکوا، ۲۰۰۴: ۲)

کتاب گنون لکه دوکاگجینی^۲ مجموعه‌ای از قوانین نوشته‌نشده شفاهی است که در قرن پانزده میلادی کدگذاری و یک قرن پیش استفان جکویچ ثبت گردیده است. بر اساس قوانین گنون، به زنان ارثیه نمی‌رسد، آن‌ها حتی یعندرت صاحب نامی می‌شوند؛ از زمان تولد «دختر ... [فلان شخص]» خوانده می‌شوند. هنگامی که ازدواج می‌کنند، ابتدا به نام تازه‌عروس^۳ و سپس به نام «همسر جوان ... [فلان مرد]». «همسر ...» و درنهایت «خانم من ... [فلان شخص]» خطاب می‌شوند. این حق انتخاب برای زن وجود ندارد که زیر بار ازدواجی «از قبل برنامه‌ریزی شده» نرود. در این صورت او باید سوگند بخورد که با حفظ ظاهری مردانه باشد و تا زنده است هرگز

ازدواج نکند و باکره بماند. این سوگند هرگز تغییردادنی نیست. طبق این سنت، سوگند در حضور ۲۴ نفر شاهد انجام می‌شود و «باکره قسم خورده» را متعهد می‌کند که تمام عمر با ظاهری مردانه زندگی کرده و هرگز ازدواج نکند؛ اگرچه امروزه مراسم سوگندخوردن به ندرت رعایت می‌شود.

کتاب گنون اکه دوکاگجینی معروف‌ترین و کامل‌ترین مجموعه قوانین عرفی آلبانی است. قرن‌های متتمادی، در دوره‌های مختلف تاریخی، به شدت رفتار اجتماعی و زندگی روزمره مردم آلبانی را تحت تأثیر قرار داده است. به رغم اینکه قوانین عرفی کتاب گنون در حال حاضر به صورت قانون رسمی نیست، با این حال به صورت گسترده‌ای مورد احترام همگان است و هنوز هم در بخش‌هایی از شمال آلبانی و غرب کوزوو اجرا می‌شود.^۱ گنون نفوذ عمیقی در فرهنگ و قانون مدنی آلبانی داشته است و با وجود اینکه در حال حاضر، قانونی نیست، به صورت گسترده‌ای به آن احترام گذاشته می‌شود و هنوز هم با تغییرات خاصی در بخش‌هایی از آلبانی و کوزوو اجرا می‌شود.^۲

کوزوو: تاریخچه مختصر

کوزوو که بخشی از امپراتوری عثمانی بود، در اوایل دهه ۱۹۰۰ به یوگسلاوی پیوست. کوزوو منطقه‌ای خودمختار در جمهوری صربستان در یوگسلاوی بود؛ اما خودمختاری آن در سال ۱۹۸۹ منحل شد. صرب‌ها در مقایسه با تعداد آلبانیایی‌های کوزوو در اقلیت قرار داشتند؛ اما در کوزوو دارای موقعیت برتر بودند. پس از فوت مارشال تیتو و فروپاشی یوگسلاوی تنش‌ها بین دو اقلیت قومی بیشتر شد و خشونت دولت صربستان نسبت به آلبانیایی‌های کوزوو به درگیری علنی بین آن‌ها در سال ۱۹۹۸-۹۹ منتج شد. این جنگ منجر به اخراج جمعی آلبانی‌های کوزوو توسط میلوسویچ شد:

1. Kostovicova, 2005:116; Fox, 1989: xvii

2. Trnavci, 2010:201-202; Beardsley, 2003 ; Elsie, 2011:151

پس ناتو آنجا را بمباران کرد و درنهایت ارتش صربستان در سال ۱۹۹۹ از آنجا خارج شد.^۱

پس از جنگ، کوزوو با مدیریت سازمان ملل متحد^۲ اداره می‌شد و تیروهای نظامی بین‌المللی در آنجا مستقر بودند. برای آلبانیایی‌های کوزوو، این سرکوب که اعمال نوعی سیاست آپارتایدی علیه آلبانیایی‌های کوزوو توسط دولت صربستان در دهه ۱۹۹۰ بود، خاتمه داده شد.^۳ در ۱۷ فوریه ۲۰۰۸، کوزوو استقلال خود را از صربستان اعلام کرد.^۴

مهاجرت‌های آلبانیایی‌های کوزوو

روشن است که مهاجرت، بخش مهمی از تاریخ و سنت کوزوو را تشکیل‌داده است، همان‌گونه که ضربالمثل زیر بدان اشاره می‌کند؛ در طول تاریخ این بعضی از آلبانیایی‌های کوزوو ضربالمثلی رایج بوده مبنی بر اینکه هر خانواده در آرزوی داشتن شش پسر بوده است: «دو پسر به خارج از کشور بیرون و کار کنند، دو پسر در خانه بمانند و از خانواده نگهداری کنند و دو پسر برای کشور خود کشته شوند، یا برای کسب آزادی بجنگند». این ضربالمثل به خوبی نشان می‌دهد که آلبانیایی‌های کوزوو درک کرده بودند که مهاجرت، بخشی از زندگی آن‌ها خواهد بود و بخشی از پیشرفت و بیرون وضعيت خود و خانواده آن‌ها از طریق مهاجرت حاصل خواهد شد.

شناسایی الگوهای تاریخی و جاری یا برآورد دقیق مهاجرت در مورد کوزوو بسیار مشکل است^۵؛ ولی ما بعضی از انواع و الگوهای مختلف مهاجرت را که در قرن بیستم اتفاق افتداده است، شرح داده‌ایم: مهاجرت

1. (Regeringskansliet, Republiken Kosovo, <<http://www.regeringen.se/sb/d/5472/a/99715>>).

Sida, Styrelsen för Internationellt Utvecklingssamarbete, Lär känna Kosovo, Kosovo Z<<http://www.sida.se/Svenska/Lander--regioner/Europa/Kosovo/Lar-kanna-Kosovo>>.

2. UNMIK

3. Norman, 2007:77

4. The country has been recognized by most European countries and the US. So far, 87 countries have recognized it independence. Sweden recognized Kosovo in March 2008 (Regeringskansliet, Republiken Kosovo, <<http://www.regeringen.se/sb/d/5472/a/99715>>).

5. Vathi and Black, 2007:6, 8